

KATOLIK POLSKI

„KATOLIK POLSKI” wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje na miesiąc 3.— zł.

Redakcja i Administracja:
Katowice, ul. św. Stanisława 4.

TELEFON 1414.
P. K. O. Katowice 304.540.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz milimetry. Wiersz reklamowy 60 groszy. Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 11

Katowice, niedziela 13-go stycznia 1929.

Rok V

Telegramy.

Nie będzie zmian w rządzie.

Warszawa. (PAT.) Polska Agencja Telegraficzna upoważniona jest przez prezydium rady ministrów do kategorycznego zaprzeczenia wszystkim pogłoskom. krążącym ostatnio w prasie na temat rzekomo zamierzonych zmian w składzie rządu.

Urlop polskiego doradcy finansowego.

Warszawa. (AW.) W piątek rano opuścił Warszawę doradca finansowy Banku Polskiego p. Devey, żegnany przez przedstawicieli ministerstwa skarbu. Powrotu p. Deveya spodziewać się należy w dniu 1 maja b. r. W czasie jego nieobecności zastępować go będzie były radca handlowy poselstwa Stanów Zjednoczonych, oraz obecny jego zastępca p. R. Allen.

Polityka zagraniczna Polski.

Warszawa. (PAT.) W nadchodzący wtorek odbędzie się posiedzenie sejmowej komisji dla spra w zagranicznych, na którym p. minister Zaleski wygłosi ekspozycję o aktualnych zagadnieniach z dziedziny polityki zagranicznej.

Niemcy odpowiadają na zarzuty mniejszości polskiej.

Berlin. (Tel. wł.) Jak donosi biuro Wolffa, sekretariat Ligi Narodów otrzymał odpowiedź rządu niemieckiego na memoriał, złożony przez Polaków w sprawie nierespektowania języka polskiego na kolei i poczcie, oraz w szkołach niemieckich na Śląsku Opolskim, jakoteż w sprawie niejednakoego traktowania mniejszości przez urzędy paszportowe.

Zadania policji pruskiej.

Wrocław. (Tel. wł.) Podczas uroczystości poświęcenia nowego gmachu dyrekcji policji, wygłosił minister spraw wewnętrznych. Grzesiński, przemówienie, w którym nakreślił obowiązki policji w nowoczesnym państwie. W swem ostatnim rozporządzeniu wskazał minister na to, że policja nie powinna występować zbyt ostro wobec ludności, lecz musi ją wychowywać w poszanowaniu prawa. Z drugiej strony ludność powinna zrozumieć, że dzisiejsza policja nie jest taka sama, jak w dawnych czasach despotyzmu.

Niezmieniony stan króla angielskiego.

Londyn. (PAT.) Półurzędowo podają, że król spędził noc bardzo dobrze i że poza tem niema żadnej zmiany w stanie jego zdrowia.

Losy paktu Kelloga.

New York. (PAT.) „New York Herald” donosi z Waszyngtonu, że ratyfikacja paktu Kelloga wyda się zapewniona, gdyż senator Moses, jeden z przywódców opozycji, oświadczył, że zgadza się na uchwalenie tekstu paktu bez zastrzeżeń i bez wysuwania warunków.

Moralna klęska Amanullaha.

Londyn. (PAT.) Agencja Reutersa donosi z Delhi, że półurzędowo dziennik afgański „Amani Afgani”, wychodzący w Kabulu, ogłosił manifest Amanullaha, w którym władca afgański postanawia wstrzymać wprowadzenie w całym kraju prawie wszystkich zamierzonych reform.

Budżet ministerstwa skarbu.

Warszawa. (PAT.) W piątek, rozpoczęła swe prace sejmowa komisja budżetowa. Przewodniczył w zastępstwie chorego posła Byrki poseł Wyrzykowski. Na posiedzeniu obecni byli p. Minister Skarbu Czechowicz i wicemin. Grodyński.

Budżet Ministerstwa Skarbu referował poseł Hołyński, który wspominał, że w budżecie zaszyły ważniejsze zmiany o tyle, że np. z działu przedsięwzięcia Ministerstwa Skarbu znikły zakłady graficzne, które zamienione zostały w towarzystwo akcyjne, mianowicie stworzono państwową wytwórnię papierów wartościowych. Co się tyczy udziału państwa w dochodach Skarbu Śląskiego, to referent podkreśla, że sumy, wpływają nierównomiernie. W r. 1927-1928 wpłacono 18 milj. 850 tys. zł., natomiast do końca listopada roku zeszłego żadnej wpłaty nie było. Pozostaje jeszcze parę miesięcy na uskutecznienie wpłaty. Na rok przyszły preliminowano 20 milj. zł.

Przechodząc do podatków, mówca zaznacza, że nasze podatki w dotychczasowej formie muszą być zmienione. Obciążają one bowiem różne branże w sposób nierównomierny. Podatek gruntowy powinien być zwiększony. W porozumieniu z rządem, referent proponuje podwyżkę dochodów z cel z 335 milionów na 425 milj. zł. Następnie również w porozumieniu z rządem zwiększenie dochodów z opłat stemplowych.

Z kolei referent przechodzi do wydatków Ministerstwa Skarbu. Przy uposażeniach urzędniczych mówca wspomina o pewnej tendencji, która przejawia

się w całym budżecie, a mianowicie, daje się zaobserwować zanik niższych stopni uposażeniowych i wzrost wyższych. Jest to objaw zrozumiały, wskutek bowiem niedostatecznego uposażenia musi się urzędników przenosić do wyższych stopni, aby przynajmniej w ten sposób nieznacznie poprawić ich byt. Podwyżka dochodów z cel o 90 milj. ma być obrócona na pokrycie 15-proc. dodatku dla urzędników i funkcjonariuszów kolejowych, oraz na dodatek mieszkaniowy dla kolejarzy, co razem wyniesie 115 milj. zł. Przechodząc do omówienia akcji budowlanej, to mówca zapowiada wniesienie przez rząd projektu pożyczki budowlanej.

W dyskusji nad budżetem Ministerstwa Skarbu przemawiał pierwszy poseł Kuśnierz (Ch. D.), który stwierdził, iż budżet jest narazie realny, lecz mówca ma wątpliwość, czy będzie nim za rok. Poseł Diamand (PPS.) oświadcza, że w ubiegłym roku, gdy chciano podnieść uposażenie pracowników państwowych i wskazano pokrycie tego wydatku, większość Sejmu nie sądziła, aby można było znaleźć fundusze na ten cel. Tymczasem pokazało się, że Minister Skarbu mógł wydać z dochodów kilkaset milj. zł. ponad sumę preliminowaną. Poseł Rybarski (Kl. Nar.) zarzuca Ministerstwu Skarbu, że nie pilnuje porządku w budżecie. Mówca sprzeciwia się wstawieniu 1 milj. zł. na budowę nowego gmachu Banku Gospodarstwa Krajowego i zapowiada dalsze wnioski oszczędnościowe.

Następnie wygłosił dłuższe przemówienie minister Czechowicz.

Dyktatura przy robocie.

Białogród. (PAT.) Wszystkie ministerstwa opracowują energicznie plany zarządzeń, mających za zadanie przywrócenie całkowitego porządku w administracji, oraz projekty nowych ustaw, które pozwolą na sprawniejsze funkcjonowanie aparatu administracyjnego. Rząd ogłosi w najbliższej przyszłości deklarację, w której sprecyzuje program, jaki ma zamiar przeprowadzić.

Wszystkie pisma jugosłowiańskie w dalszym ciągu poświęcają artykuły omawianiu nowej sytuacji politycznej. Dziennik zagrzebski „Jutarni List”, omawiając ustęp proklamacji królewskiej, w którym król charakteryzuje cele, do których dąży, pisze: „Te słowa króla Aleksandra stanowią program nowego rządu. Naród cały w ten sposób tłumaczy sobie nowy stan rzeczy. W następstwie tego rząd Ziwkovicza będzie musiał wprowadzić

nową organizację, odpowiadającą możliwości najlepiej potrzebom narodu i interesom państwa.”

Wiedeń. (PAT.) Żyd. Ag. Tel. donosi: Ogłoszenie rządu dyktatorskiego w Jugosławii oraz dekret o rozwiązaniu wszystkich stronnictw i organizacji o charakterze wyznaniowym lub narodowościowym, wywołało duże zaniepokojenie wśród mniejszości, w szczególności wśród Żydów jugosłowiańskich, którzy obawiali się, że zostanie również rozwiązany związek gmin żydowskich oraz organizacja sjonistyczna. Nowy rząd jugosłowiański ogłosił jednak komunikat, który zmierza do uspokojenia mniejszości i zawiera zapewnienie, że ostatnie dekrety nie dotyczą mniejszości narodowych lub stowarzyszeń religijnych, a tem mniej Żydów, którzy nie brali udziału w wewnętrzno - państwowej walce partyjnej.

Obrona Poincarego.

Paryż. (PAT.) Na piątkowym posiedzeniu parlamentu wygłosił Poincare trzygodzinna mowę w obronie przed atakami ze strony radykałów. Poincare w dłuższych wywodach opisał szczegółowo swe zasługi od lipca 1926 około uratowania Francji przed ruiną finansową. Krytykował następnie radykałów, iż przez znane uchwały kongresu w Angers chcieli go posta-

wić w trudnej sytuacji, przyczem stwierdził, że ustawę o dopuszczenie zakonów z powrotem do Francji wniósł na wyraźne życzenie Brianda. Poincare zapowiedział, że nie dopuści podczas obecnej dyskusji do rozpraw nad polityką rządu w Alzacji. Kwestja ta powinna być oddzielnie traktowana.

Po mowie Poincarego dalsze obrady odroczone do nowego posiedzenia.

Mikołaj Mikołajewicz.

Z powodu śmierci Mikołaja Mikołajewicza, głównodowodzącego armją rosyjską w początkach wojny, zamieszcza „Czas” krakowski artykuł, który poniżej przytaczamy.

Umarł Mikołaj Mikołajewicz. Umarł generalissimus armji rosyjskiej z pierwszych miesięcy wojny światowej. Umarł autor odezwy do Polaków, z dnia 14 sierpnia 1914 roku, która tyle zamętu do umysłów polskich i do przebiegu sprawy naszej w okresie wielkiej wojny wprowadził. Myśl nasza zwraca się do tych czasów i próbuje zdobyć się na obiektywną ocenę tej doniosłej chwili dziejowej i związanych z nią następstw.

Odezwa Mikołaja Mikołajewicza roita się, jak wiadomo, od frazesów, które w chwili ogólnego podniecenia umysłów, jakie wywoływał wybuch wojny światowej, podziały na naród nasz, a przynajmniej na znaczną jego część oszałamiająco. Wojnę, przed jaką Rosja stanęła, nazywała ona „godziną, w której święte marzenia ojców i dziadów miały się urzeczywistnić.” „Dusza polska żyła dotąd — wedle niej — nadzieją zmartwychwstania i pogodzenia się z Wielką Rosją.” „Niech się złączy Polska pod berłem cesarza rosyjskiego, swobodna w swojej wierze, języku i samorządzie.” „Nie zardzewiał miecz z pod Grunwaldu.” „Pamiętajcie jednak o jednym: o poszanowaniu praw ludów, z którymi związały was dzieje.” „Zorza nowego życia dla was wschodzi.”

Aby wytłumaczyć sobie ufność, z jaką część społeczeństwa powitała powyższe frazesy, nie przyrzekające Polsce nic więcej, jak samorząd polityczny oraz swobodę wiary i języka, należy pamiętać, że całe Królestwo znajdowało się wówczas pod sugestją olbrzymiej, niepokonanej potęgi Rosji, usymbolizowanej pod postacią walca parowego, toczącego się na Berlin i Wiedeń. Z ręki tak potężnej, tak zwycięskiej, w taką stalową rekawicę zbrojnej wydał się nawet samorząd darem hojnym; zwłaszcza, jeśli miało mu towarzyszyć zjednoczenie trzech zaborów pod uzbrojona pięścią rosyjską. Nie zdawano sobie wówczas sprawy, bo nie znano kulisów odezwy wielkiego księcia — że jest to odezwa umyślnie jego tylko podpisem zaopatrzona, aby nie zobowiązywała ani cara ani rządu. Nie zdawano sobie sprawy z tego, co wyjaśniły dopiero „Uwagi” Aszkenzaego, że była ona pociągnięciem, przeznaczonym do zaszachowania dyplomacji zachodniej i do odprawienia z ticzem francuskich żądań, co do skierowania walca na Berlin nie na Wiedeń; a jej treść tak miła dla uszów polskich była tylko manewrem strategiczno-dyplomatycznym. Nie wiedziiano wreszcie, a raczej nie chciano wiedzieć, że jej ustęp o „poszanowaniu praw ludów, z którymi związały Polaków dzieje”, jest to zapowiedź Polski tylko po San i Bug, to znaczy rusyfikacji Galicji, Podola, Wołynia, Litwy, nawet Chełmszczyzny.

Ta sugestja, ta nieświadomość, ta naiwna wiara w piorunujące zwycięstwo Rosji, tłumaczy się odezwa czterech

